

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. Qua fortitudine SS. Patres, Summi Pontifices, & celeberrimi
quique Doctores defendant immaculatam Conceptionem sanctissimæ
Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Quâ fortitudine Sancti Patres, summi pontifices,
& celeberrimi quique Doctores defendant Immaculatam
Conceptionem Sanctissimæ Virginis.

ARTICULUS V.

Quibus ex illis tibi mens est credere? Accedamus proximè, quantum poterimus, ipsum fontem omnium veritatum Christianarum, qui est JESUS Christus; aqua semper est purior propè scaturiginem & fontem suum; Et veritas Christiana semper magis est certa, quando haurimus illam è primis Christianis, ex Apostolis, & antiquioribus Patribus Ecclesiæ, edquod minus adfit periculi, quod redeat corruptelam.

Fateor; Abdias Historiographus antiquissimus, & Apostolorum coetaneus recenset illud in quarto historiz suæ libro: quid autem ex hoc vis concludere? nisi quod res non quidem sit articulus fidei, edquod nulla fiat de illâ mentio in sacris literis; nihilominus æstimari debeat velut verissima, cum post Sacram Scripturam certius nobis non sit testimonium, quàm illud Historiographorum, qui cum coetanei fuerint Apostolorum, addiscere ex proprio ipsorum ore potuerunt, quod suis inferuerunt historiis.

3. Hæc veritas profecta est ab Apostolis ad Sanctos temporibus illorum vicinos. Sanctus Hypopolitus Episcopus & Martyr, qui vixerat Anno 220. in pulchrâ illâ & celebri oratione, quàm conscripsit de Consummatione mundi, nuncupat quoque, sicut ipsi, Beatissimam Virginem, Sanctam & Immaculatam. Origines non adeò procul ab illo distans tempore, vocat illam, sicut ipse, Sanctam & Immaculatam Matrem Sancti Immaculati. Nonne videtur tibi instituire comparationem inter puritatem

Liturgiæ Apostolorum vocant Sanctissimam Virginem Immaculatam.

1. Habemus Liturgias, id est, Missas Sancti Jacobi & S. Marci Evangelistæ, quæ annotantur ab initio Bibliothecæ Patrum. Primus vocat B. Virginem Sanctissimam, gloriosissimam, Immaculatam, absque culpâ, omni prorsus ratione; alter appellat ipsam quoque Sanctissimam, Immaculatam, & benedictam semper Virginem MARIAM Matrem DEI. An conferrent illi gloriosum hoc Immaculata elogium, si credidissent, Conceptionem ipsius maculatam fuisse peccato originali.

2. Verùm hoc non refertur in Sacrà Scripturâ, respondit Jolanius P. Isaac Consultat. Tom. III.

O

tem

cem Filii & illam Mattis, ut procul ex animo nostro ejiciat omni animum concipiendi unquam aliquod peccatum nec in illo, nec in illa? Si non sufficient duo hi testes ad demonstrandum hanc tertii sæculi fuisse opinionem, audi magnum Episcopum Neocæsariensem Sanctum Gregorium; is dicet tibi: quod *Angelus non habens Corpus missus fuerit ad Virginem puram & immaculatam. Ille, qui nunquam obnoxius fuit peccato, missus est ad illam, quæ est absque culpa, & absque corruptione peccati.* Audi quoque magnum Archiepiscopum Chartaginensem Sanctum Cyprianum; is affirmabit tibi, quod *Sanctissima Virgo convenit cum cæteris mortalibus in natura, & non in culpa.* An clarius dicere poterat, quod sanctissima Virgo non contraxerit peccatum originale motu cæterorum hominum? teque non pudeat, dixisse doctrinam hanc fuisse incognitam in Ecclesiâ à Christo nato usque ad Annum 1330.

4. In sæculo sequenti, quod est quartum, Conceptio Sanctissimæ Virginis propugnata fuit ab ingenti numero sanctorum Doctorum magis adhuc celebrium. Sanctus Epiphanius Episcopus Salaminæ, qui vixerat Anno 370. ita alloquitur illam: *Tu es gratiâ plena, ô Beata Virgo, & post DEUM transcendis omnes creaturas; ab ingressu tuo in mundum pulchrior es, quam*

Cherubim & Seraphim. An transcenderet nobiles hæc intelligentias, quæ nunquam nec unico momento extiterunt in peccato, si in momento Conceptionis suæ infecta fuisset peccato originali? Sanctus Ambrosius eodem vivens tempore, exarata reliquit pulchra hæc verba, quæ inserta sunt officio Conceptionis: *Hæc est Virgo, in quâ nec nodus originalis, nec cortex actualis culpa fuit.* Sanctus Hieronymus ipsorum coætaneus, exponens Psalmum 77. affirmat, quod *Sanctissima Virgo sit nubes, quæ nunquam fuit in tenebris, sed semper in lumine;* id est, nunquam in peccato, sed semper in gratiâ. Et his magna quarti sæculi lumina condecorarunt laudibus Sanctissimæ Virginis Conceptionem immaculatam; & tu dicas adhuc, illam temporibus istis nullam invenisse fidem?

5. Si transeas ad quintum sæculum, invenies ab initio magnum Sanctum Augustinum, hanc inter Doctores Ecclesiæ Aquilam: Augustulus disputantem illum contra Pelagium hæreticum, inimicum gratiæ JESU Christi, quique negabat peccatum originale. Is probat ipsi efficaciter, omnes filios Adæ eò fuisse infectos in momento Conceptionis suæ, sed verbis luculentis ab illo excipit Sanctissimam Virginem, eò nomine, quod extiterit Mater DEI. Verba illius hæc sunt: *Exceptâ Sanctâ Virgine*

S. Cyprian.
serm. de
Nativ.
Christi.
Non susti-
nebat justi-
tia, ut illud
vas electio-
nis com-
munibus
laxaretur
injuris
quoniam
plurimum
a cæteris
differebat,
naturâ
communi-
cabat, non
culpâ.
Doctrina
Sanctorum
Patrum
circa Con-
ceptionem
immacula-
tam San-
ctissimæ
Virginis.

S. Aug.
aus lib.
contra
Jovinianum
15.

Sancti
Maximi

S. Aug.
aus lib.
contra
gratiani

S. Ful-
tius S.
gilius.

gine Mariâ, de quâ propter honorem Domini, nullam prorsus, cum de peccatis agitur, volo habere questionem. Alibi disputans contra Julianum statuit fundamentalem hanc regulam: Non cecidit

1. Augustinus lib. 5. contra Julianum cap. 15.

se unquam in peccatum actuale, etiam minimum veniale, est argumentum evidens animæ, qua nunquam sauciata fuit peccato originali. Jam doctrina Catholica est tradita ab Apostolis, & definita velut certissima à Concilio Tridentino, quod Beatissima Virgo nunquam ceciderit in minimum peccatum actuale; certum igitur est, ipsam nunquam sauciata fuisse peccato originali. Ecce igitur Conceptionem immaculatam Sanctissime Virginis propugnatam à Doctorum aquila, quam non solum suâ firmat auctoritate, sed insuper adductâ probat ratione.

Sanctus Maximus,

Sanctus Maximus Archiepiscopus Taurinensis, in quinto sæculo, loquens de Sanctissimâ Virgine, ait: *Hæc est illa, qua fuit thalamus admirabilis DEI, Templum coeleste, Tabernaculum gloriæ, unde & congruebat ac decebat, ne inquinaretur aliqua labe peccati originali.* Si duo testes tantæ auctoritatis non sufficiant, ad confirmandum, hanc quinti sæculi fuisse opinionem? hinc alios omitto, quos confertim & magno numero possem adducere.

3. Fulgentius S. Eli-gius,

6. Si mentem sexti sæculi indagem, duo Sancti Episcopi è me-

dio & quasi è corde hujus sæculi enascuntur, ut indicent nobis quid cordi fuerit ipsi. Sanctus Fulgentius Episcopus Ruspensis, & Sanctus Eligius Episcopus Noviodonensis, circa Annum 545. magna hæc duo lumina cæteris magis resplendentia, haud alia de Sanctissimâ Virgine diffundunt elogia, nisi pro integerrimâ ipsius innocentia & ab omni genere peccati exemptione, è quibus primum audiamus serm. de laud. Virg. *Sic enim legitur Angelus eam salutasse: Ave gratiâ plena; cum dixit Ave, salutationem illi cælestem exhibuit; cum dixit, gratiâ plena, ostendit ex integro iram exclusam primæ sententiæ & plenam benedictionis gratiam restitutam.*

S. Ildephonsus.

7. Transi ad septimum, & obvisum habebis Sanctum Ildephonsum, magnum hunc Archiepiscopum Toletanum, totum post DEUM devotum honori Sanctissime Virginis, quæ & singularibus ipsum profecuta est favoribus. Audi, quomodo loquatur de ipsâ: *Constat, illam ab omni peccato originali fuisse immunem, per quam non solum maledictio Matris Evæ soluta est, verum etiam & benedictio omnibus condonatur.* Sermone 2. de Purif. Hoc igitur constabat temporibus illis; verum ergo non est, hanc veritatem tunc fuisse incognitam.

S. Joannes Damascenus,

8. Progredere ad sæculum octavum, usque ad Annum 781. intel-

O 2 liges

S. Joannes
Damasce-
nus.

liges ibi mentem Sancti Joannis Damasceni, qui ultra, quod ordinaverit Menologium Græcorum, in quò annotavit Festum conceptionis Immaculatae Virginis Sanctissimæ, composuit orationem valde disertam de morte illius, ubi loquens de ipsius introitu in mundum ex Annâ Beatissimâ Matre suâ, quæ gratiam significat, ita disserit: *Natura gratiam ante vertere ausa non est, sed tantisper expectavit, dum gratia fructum suum produxisset. O Beatas Joachim lumbos, ex quibus immaculatum semen effluxit. O Sanctissima, qua principatus & potestates sefellisti, immaculata con-*

Carthagena
l. 1. de ar-
ean: Deipa-
m. hom. 19.

servata in DEI sponsam. Super quæ verba ita dilucit Carthagena Lib. 1. de arean. Deip. homil. 19. Benè equidem ait: *Sefellisti principatus & potestates, quia putabant illi dominari & principiati mediante originali maculâ, at ipsâ immaculatâ procedente, decepti & confusi remanserunt. Nonne satis clarè hoc innuit, Animam & Corpus Sanctissimæ Virginis sanctificata & unita fuisse DEO per gratiam, antequam unirentur simul per naturam, sicque Conceptionem ipsius fuisse immaculatissimam?*

9. Sæculum nonum non producit nobis multos Auctores sat celebres, ut citari mereantur & accenseri numero horum illustrium, quos alia progenuêre sæcula: credibile est, ipsos simpliciter credidisse, quod docuerant Ante-

cessores. Nihilominus occurrit nobis prius quidam & sapiens Auctor, qui nominari voluit Idiota quem plures vixisse credunt circa finem sæculi noni, quiq; cum suum nobis abconderit nomen, suam abscondete non potuit humilitatem, divinam scientiam, sanctitatem, is ita alloquitur Sanctissimam Virginem in contemplat. *Deip. c. 2. Totâ pulchra es, Virgo gloriosissima, non in parte, sed in toto; & macula peccati sive mortalis, sive venialis sive originalis non est in te, nec unquam fuit, nec erit.*

10. Sed in decimo S. Fulbertus Episcopus Carnotensis, resplendet velut magnum lumen Ecclesie, & iterum loqui incipit de Sanctissimâ Virgine, sicut aliis sæculis fuerat usitatum, salutans Beatissimam Deiparam in hunc modum: *Ave MARIA Electa & insignis inter filias, qua Immaculata semper exististi ab exordio tue creationis, quia paritura eras creatorem totius sanctitatis.*

11. Plurimi alii conspiciendos sese dederunt in sæculo undecimo: Magnus Cardinalis S. Petrus Damiani, Sanctus Anselmus Archi-Episcopus Cantuariensis, Sanctus Bruno Patriarcha & Fundator Sancti & celebris Ordinis Patrum Cassinensium, qui omnes valde authenticum exhibuêre testimonium Sanctissimæ Virginis Conceptioni Immaculatae. Sanctus Petrus Damiani in sermone de assum-

Idiota

S. Fulbertus

S. Petrus Damiani

assumptione ait: *Caro Virginis ex Adam sumptâ, maculas Ade non admisit.* Sanctus Anselmus concinnavit tractatus & sermones integros de Sanctissimæ Virginis Conceptione Immaculatâ, ubi inter alia sic ipsam alloquitur: *Ego piissima Domina, qualiscunque servulus credo & fateor, quod tu ex radice Jesse pulcherrima ac per hanc ab omni, quod te dedecoret, peccati vulnere aliena, integerrima permanens, florem pretiosissimum protulisti, non qualemcuque, sed super quem septiformis spiritus requievit.* Ivo Carnotensis. *Quomodo Matrem Carnis sue Dominus sanctificaverit, audiamus, ut inde letetur Catholicus, immundus confutetur hereticus; omnem quippe navum tam originalis, quam actualis culpa in eâ deleuit, sicque carnem de carne ejus sumens, in eandem munditiam divinam transformavit.* Hæc ille: in quam sententiam ita discurreit Carthagena lib. 1. de arcan. Deip. hom. 19. *Nec potest dici, quod verbum illud deleuit, præsupponat potius in Virgine præfuisse peccatum, quod deleteretur; hoc, inquam, stare non potest, cum id ipsum dicat de actuali, scilicet quod deleuit illud, quod tamen constat non inuisse Virgini: idem ergo valer ibi: Deleuit, ac propulsavit, cavens, ne B. Virgo in illud incurreret.* Tandem Sanctus Bruno sermone de Nativitate Sanctissimæ Virginis,

formans antithesin inter illam & primam mulierem ita ait: *Mors venit per Evam, & vita est reddita per Mariam; illa devicta est à diabolo, hæc occidit & devicit ipsum; Ergo nec unico momento incipium ipsius fuit per peccatum originale.* Quid inquis ad omnes hos viros, ô Jolane? Si ipsos consulisses, non suassent tibi, ut diceres, quod à Christo Nato usque ad annum 1330. nulla facta fuerit mentio de Conceptione Immaculatâ Sanctissimæ Virginis; potius enim oppositum te docuissent, quod cuncta sæcula suis laudibus celebraverint illam;

12. Audi sæculum duodecimum, subministrabit tibi adhuc non aspernamdam testium illustram catervam: Abbatem Rupertum, qui vixit Anno 1120. Hugonem de S. Victore, & Richardum de S. Victore, qui vixerunt Anno 1130. Magistrum sententiarum Petrum Tumbardum, qui vixit Ao. 1140. Petrum Blesensem, qui floruit Anno 1180. & tot alios ipsorum contemporaneos. Abbas Rupertus super Cantica ait: *In conspectu amoris Sanctissima Virginis. aliquod peccatum, nec hoc, nec illud: id est, nec originale, nec actuale subsistere potuit. Et ideo serpens momordit calcaneum ancilla, id est, Eva, sed non te, ô Filia principis.* Hugo de S. Victore dicit, quod præcipuum privilegium Sanctissimæ Virginis

S. Anselmus
lib. 1. de
conceptu
Virginali
cap. 9.

Ivo Carnot.
serm. de
Nativit.
Dom.

Carthag.
loc. cit.

S. Bruno
serm. de
Nat. B. V.

Rupert,
lib. 1. c. 2.

Hugo de S.
Victore.

fit, ipsam Conceptam esse absque maculâ: *Ipsa inventa est Exempta in Conceptione suâ ab hac propheta querimoniâ: Ecce in iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me Mater mea.* Richardus de S. Victore super Cantica, quod omnes stellæ, id est, Sancti, obscuratæ sint à tenebris culpæ naturæ humanæ; sed quod Sanctissima Virgo tota pulchra sit, eò quod tota illuminata & purificata fuerit à sole justitiæ, ita ut nullam habuerit aut maculam aut umbram peccati. Magister sententiarum innititur testimonio Sancti Augustini, quem jamjam audistis, ut concludat eum ipso, quod, ubi quæstio est de peccato, nulla sanctissimæ Virginis sit facienda mentio. Et Petrus Blesensis constanter asseverat, quod ipsa nunquam senserit molestam hanc inclinationem, quorahimur ad peccatum actuale, eò quod sauciata nunquam fuerit peccato originali. Post tot ac tanta Encomia, quæ divulgant gloriam

Richardus
de S. Vi,
ctore.

Magister
sententia-
rum.

Petrus Blesensis.

Conceptionis ipsius Immaculatæ, an dicas adhuc, illius latuisse in duodecimo sæculo cognitionem?

Sistamus hic, si credis mihi, acerbè admodum interpellat Jolannas: Nam si ulterius volueris adducere in medium sæcula subsecutura, adhortor te, velut fidelis tibi amicus, te malè fore excipiendum, teque inventurum magnæ auctoritatis, magnique nominis viros, quibuscum agendum tibi erit malè ominato sanè eventu. Invenies Sanctum Bernardum, Sanctum Thomam, Sanctum Bonaventuram, B. Albertum Magnum, & plures adhuc alios tantæ Existimationis viros, ut ipsorum effata audiant apud omnes velut oracula. Et omnes hi viri clarè dicunt, Sanctissimam Virginem conceptam esse in peccato originali, more cæterorum mortaliū. Consulamus illos, respondit Viator noster, & indagemus illorum opinionem.

ARGUMENTUM.

Opiniones Sancti Bernardi, Sancti Thomæ, Sancti Bonaventuræ, B. Alberti Magni, & plurium aliorum Coætaneorum vel posteriorum circa Sanctissimæ Virginis Immaculatam Conceptionem.

ARTICULUS VI.

SI verum esset, quod omnes hi magni Doctores inceperint docere, Beatissimam Virginem conceptam esse in peccato originali more cæterorum hominum, quid lucri inde traheres?